

Færøerne 3x2

Med udstillingen Færøene 3x2 bliver der mulighed for at møde 3 gange 2 generationer indenfor færøsk kunst. Formålet med udstillingen på Mikkjelberg er at skabe kunstnerisk dialog mellem to meget forskellige generationer og dermed formidle den færøske kunst på en ny måde.

Udstillingen tager udgangspunkt i tre færøske kunstnere: Bárður Jákupsson (1943), Tróndur Patursson (1944) og Zacharias Heinesen (1936), som alle har haft enorm betydning for færøsk kunst. På hver deres måde har de fortolket det færøske landskab, formet det på en måde, som har opnået ikonisk status og har påvirket den måde vi betragter landskabet på.

Disse tre kunstnere har til denne udstilling valgt hver en ung kunstner, som de synes er interessant. Bárður Jákupsson har valgt Sámal Blak (1983), Tróndur Patursson har valgt Brandur Patursson (1977) og Zacharias Heinesen har valgt Heiðrik á Heygum (1983).

Den yngre generation af færøske kunstnere har det til fælles, at de bevidst har bevæget sig væk fra landskabet som motiv og således vil temaer som tradition og opbrud, arv, kontinuitet, det lokale og det internationale, naturen og mennesket være naturlige temaer på udstillingen.

Bárður Jákupsson (1943)

Den grænseløse natur formidles eller genskabes med hurtige, sikre strøg i Bárður Jákupssons kunst. Med en stærk musikalitet undersøger han landskabets strukturer, han søger dybt ind i dets rytme, og registrerer alle toner der måtte være til stede i naturen.

Tróndur Patursson (1944)

Tróndur Paturssons værker gør os opmærksom på ukendte dimensioner af virkeligheden. Gør os opmærksom på noget som er fremmed for os, lidt på samme måde som universets uendelighed er fremmed for os. Tróndur Paturssons værker er ikke objekter vi kan se på, overskue og indtage. De er fænomener, der overrumpler os og overtager os.

Zacharias Heinesen (1936)

Zacharias Heinesen har med sin fantastiske sans for komposition og farve, spænding og harmoni, hans enestående blik for lys, formået at omdanne den færøske natur til billede, han har givet landskabet en retning, og han har givet den en form og et udtryk som er helt unikt. Det er hans fortjeneste, at vi kan tale om et færøsk billede.

Sámal Blak (1983)

Sámal Blak præsenterer os i sine værker for kunstens evne til at bygge bro mellem flere virkeligheder og dens evne til at forandre sig for øjnene af os. Sámal Blak præsenterer os for en virkelighed, der er

anderledes end den, vi er vant til. Det er en virkelighed, der er blevet invaderet af tanker og drømme, der er lige så håndfaste og virkelige som virkeligheden selv.

Brandur Patursson (1977)

Brandur Paturssons kunst udfordrer det behagelige, det trygge og det smukke. Midt i glassets skønhed findes altid en lille forstyrrelse, noget der bryder det smukke, noget beskueren ikke forventer. Hans værker kan beskrives som en slags overraskelsesangreb, de overrasker én, de er foruroligende og formår således at bevæge sig dybt ind i sjælen.

Heiðrik á Heygum (1983).

Med en fin følsomhed og sikker æstetik bevæger Heiðrik á Heygum sig mellem forskellige kunstarter, mellem filmen, musikken og billedkunsten. Ligeledes bevæger han sig mellem skønhed og smerte, mellem det trygge og det uhyggelige, det skjulte, det hemmelige, det svigefulde, det ubehagelige, det mærkelige og det blottede.